

Розглядаючи інформацію з обмеженим доступом як вид інформації, можна виходити з того, що такі відомості в повному обсязі мають ознаки, притаманні інформації в цілому, як субстанції та як соціальному та правовому явищу. Синтезуючи вказані висновки, можна сформулювати ознаки та визначення інформації з обмеженим доступом.

Інформація з обмеженим доступом - відомі лише визначеному колу осіб і такі, що мають в силу цього цінність, відомості, данні, знання, відносно яких було вжито заходів, спрямованих на обмеження вільного доступу третіх осіб, розповсюдження яких може спричинити істотної шкоди правам та інтересам зацікавлених осіб.

НЕДОЛІКИ УКРАЇНСЬКОГО ЗАКОНОДАВСТВА ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВА ДИТИНИ НА ІМ'Я

Блажко О.М., студент магістратури ННІПІ НАВС

Науковий керівник: к.ю.н., доцент, професор кафедри цивільно -правових дисциплін ННІПІ НАВС Ісвіня О.В.

Захист прав дитини належить до найактуальніших проблем сьогодення як у межах громадянського суспільства, державної політики, так і в кожній окремо взятій сім'ї.

Присвоюючи ім'я, батьки мають право використовувати ім'я передбачене чи не передбачене довідником власних імен, керуючись лише здоровим глуздом. Рішення приймається виключно батьками дитини, а чинний Сімейний кодекс не має застереження щодо того, яке ім'я не слід давати дитині. І як свідчить практика існують випадки, коли батьки називають дітей досить дивними іменами (Ісус Христос, Лимон, Диван, Синдбад, Віагра). Почувши такі імена виникає питання, чому досі не має меж свобода вибору батьками імені дитини? Адже здійснюючи своє право на вибір імені дитини батьки в деяких випадках порушують інтереси дитини, яка в майбутньому може зазнати знущань від однолітків, через те ім'я, яким її нарекли батьки.

Прогресивні зміни щодо обмеження прав батьків у виборі імені дитини містить проект Закону України «Про внесення змін до ст. 146 Сімейного кодексу України щодо визначення імені дитини». Метою цього законопроекту є уточнення визначення імені дитини, а також визначення підстав і порядку оскарження відмови органів реєстрації актів цивільного стану в присвоєнні дитині імені.

Обмеження щодо вибору імені дитини визначені в частині другій статті 146, яку пропонують викласти в такій редакції:

«2. Дитині може бути дано не більше двох імен, якщо інше не випливає із звичаю національної меншини до якої належать мати і (або) батько. Ім'я дитини повинно відповідати її статі. Дитині не може бути дано ім'я, що складається з назв неживих предметів, вигаданих персонажів, географічних назв, флори та фауни, титулів, хвороб, одночасним поєднанням букв, символів або (та) цифр, аббревіатур.». Також доцільним є передбачення можливості оскарження батьками відмови органу державної реєстрації актів цивільного стану до органу вищого рівня або суду.

Такі запропоновані зміни є позитивними, оскільки виявлення бажання батьків присвоїти дитині певне «екзотичне» ім'я не повинно порушувати законні права дитини. Та не весь перелік заборон щодо імені дитини не є обґрунтованим, оскільки наприклад, заборона щодо назв флори є сумнівною. Адже історично так склалось, що у всьому світі існує чимало жіночих імен пов'язаних з назвами квітів.

Тому, щоб забезпечити права дитини і разом з тим, безпідставно не обмежити права батьків, щодо вибору мені для дитини ст. 146 Сімейного кодексу України краще доповнити п. 4 - «Дитині може бути дане ім'я, яке не суперечить інтересам дитини і моральним засадам суспільства». Застосування цієї норми дозволило б органам державної реєстрації актів цивільного стану відмовляти батькам у реєстрації певних імен і чітко зазначати підставу такої відмови. Таким чином можна було б частково, в розумних межах обмежити свободу вибору батьками імені дитини.

ПРОБЛЕМИ ЗАКОНОДАВЧОГО РЕГУЛЮВАННЯ РОЗПОРЯДЖЕННЯ МАЙНОВИМИ ПРАВАМИ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

Клімчук О.В., студент магістратури ННДІ НАВС

Науковий керівник: к.ю.н., доцент, професор кафедри цивільно -правових дисциплін ННІПП НАВС Ісвіня О.В.

XXI століття - час інтелектуальної власності. Ефективне примноження надбань у сфері інтелектуальної власності стає запорукою підтримання високих темпів розвитку промисловості та підприємництва за рахунок втілення в життя результатів інтелектуальної власності.

В грудні 2013 року Україна відсвяткувала 20-ту річницю прийняття основних законів про охорону прав інтелектуальної власності. Суспільство не стоїть на місці і з кожним днем розкриваються нові сфери і можливості інтелектуальної власності. Тому удосконалення законодавства щодо регулювання відносин у сфері інтелектуальної власності є одним із пріоритетних завдань сьогодення.

Конституція України гарантувала кожному свободу розпорядження результатами інтелектуальної та творчої діяльності. Досконала законодавча база буде сприяти належному створенню умов щодо врегулювання відносин у сфері розпорядження майновими правами інтелектуальної власності. Ті закони і підзаконні акти які існують сьогодні є не досконалими, необхідна їх безпосередня адаптація до вимог міжнародних договорів.

Правомочність розпорядження майновими правами інтелектуальної власності є найбільш проблемною у тріаді права власності. Це зумовлено в першу чергу прогалинами у законодавстві. Досить тривалий час не відбувалося внесення змін до нормативно - правових актів які регулюють дане право володільця майнових прав інтелектуальної власності. Назвати такий процес позитивним неможливо, адже більшість норм застаріли і потребують перегляду. До позитивних аспектів можна віднести лише відведеність у Цивільному кодексі України (далі - ЦК України) самостійного місця договорам